

گزارشی از اعتصاب و تظاهرات روز پنجشنبه 30 ژوئن در انگلستان

معلمان مدارس، استادان کالج ها و دانشگاه ها و تعداد زیادی از کارکنان بخش خدمات عمومی انگلستان در روز پنجشنبه 30 ژوئن دست به اعتصاب و تظاهرات زدند. در این روز 750.000 نفر در اعتراض به طرح دولت ائتلافی محافظه کار - لیبرال دموکرات در مورد حقوق بازنشستگی دست از کار کشیدند و دهها هزار نفر به تظاهرات پرداختند.

این اعتصاب و تظاهرات توسط اتحادیه سراسری معلمان (National Union of Teachers (NUT)، انجمن معلمان و استادان، Association of Teachers and Lecturers (ATL)، اتحادیه کالج ها و دانشگاه ها، University and College Union (UCU)، و اتحادیه خدمات عمومی و تجاری Public and Commercial Services (PCS) فرا خوانده شده بود. در نتیجه این اعتصاب 11000 مدرسه عملاً تعطیل شدند، اکثر کالج ها و دانشگاه ها بصورت نیمه تعطیل در آمدند و در کار بسیاری از ادارات و سازمانهای بخش خدمات عمومی اخلاص بوجود آمد. برای نمونه به دلیل اعتصاب کارگران و کارکنان در سرویس تلفن های اضطراری 999، دولت مجبور شد که از نیروی پلیس برای جواب دادن به تلفن ها استفاده کند.

همزمان با اعتصاب، تظاهرات هایی نیز در چندین شهر برگزار شد. در لندن تظاهرات کنندگان بعد از راهپیمایی در خیابان های مرکزی شهر در برابر پارلمان تجمع کردند و مخالفت خود را با طرح دولت اعلام داشتند. اعضا و فعالین "شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران" و "اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - واحد بریتانیا" نیز فعالانه در این تظاهرات شرکت کردند. رسانه های عمومی تعداد شرکت کنندگان در تظاهرات لندن را بیش از بیست هزار نفر اعلام کردند.

طرح بازنشستگی کارگران و کارکنان بخش خدمات عمومی، جزئی از سیاست ریاضت اقتصادی است که از سال 2008 و بعد از وقوع بحران اقتصادی، توسط دولت حزب کارگر در دستور کار قرار گرفت. این سیاست با روی کار آمدن دولت ائتلافی احزاب محافظه کار و لیبرال دمکرات در سال گذشته با شدت بیشتر و ابعاد گسترده تری دنبال شده است. بر اساس این طرح سن بازنشستگی افزایش می یابد، میزان پرداختی کارگران و کارمندان برای بازنشستگی اضافه خواهد شد، و حقوق دریافتی در هنگام بازنشستگی کاهش خواهد یافت. در رابطه با مقدار حقوق بازنشستگی باید گفت که در حال حاضر میزان حقوق بازنشستگی بر اساس سال های پرداخت بازنشستگی و آخرین حقوق دریافتی محاسبه می شود. اما در طرح دولت، حقوق بازنشستگی بر مبنای متوسط حقوق دریافتی محاسبه خواهد شد که بسیار کمتر از آخرین حقوق است. همچنین بر اساس این طرح، افزایش سالیانه حقوق بازنشستگی بر مبنای نرخ پایین تورم محاسبه خواهد شد. (در انگلستان دو شاخص تورم وجود دارد: شاخصی که قیمت همه کالا های مصرفی از جمله مسکن را در بر میگیرد و شاخص دیگری که قیمت مسکن را به حساب نمی آورد. میزان شاخص اول معمولاً بیش از شاخص دوم است و در حال حاضر حقوق بازنشستگی طبق شاخص اول افزایش می یابد). علاوه بر اینها دولت قصد دارد که مبلغی را که کارگران و کارمندان در هنگام رسیدن به سن بازنشستگی بطور یک جا دریافت میدارند، حذف کند.

اتحادیه سراسری معلمان NUT اهداف طرح دولت در مورد بازنشستگی را چنین توصیف می کند: " آنها (محافظه کاران و لیبرال دمکرات ها) می خواهند که شما مبلغ بیشتری برای بازنشستگی بپردازید، سالیانه بیشتری کار کنید و حقوق بازنشستگی کمتری بگیرید."

در سال 2006 دولت حزب کارگر تلاش کرد که در ارتباط با بازنشستگی طرحی مشابه را پیاده کند اما آن طرح به ویژه با مخالفت و اعتراض معلمان مواجه شد و در نتیجه به تعویق افتاد.

اعتصاب روز پنجشنبه 30 ژوئن از زمان اعتصاب عمومی سال 1926 تاکنون از نظر تعداد شرکت کنندگان یکی از بزرگترین اعتصابات های تاریخ معاصر انگلستان به حساب می آید. طرح دولت در مورد بازنشستگی، زندگی و حقوق حدود شش میلیون نفر از کارگران و کارکنان بخش خدمات عمومی را شدیداً تحت تاثیر قرار می دهد. به همین دلیل نگرانی دولت از عکس العمل کارگران و کارمندان بخش دولتی بعد از اعلام اعتصاب کاملاً مشهود بود؛ در آستانه اعتصاب، دولت و رسانه های دست راستی سخت تلاش کردند که اعتصاب را ناموجه جلوه دهند و افکار عمومی را بر علیه اعتصاب کنندگان و اتحادیه های کارگری که اعتصاب را فراخوان داده بودند، تحریک کنند. این تاکتیک اما چندان موفق نبود. طبق یک نظرسنجی بیش از 50 درصد از پاسخ دهندگان از اعتصاب حمایت کردند. بعلاوه میزان مخالفت با طرح بازنشستگی دولت در میان کارگران و کارمندان بخش دولتی و بویژه در بین اعضای اتحادیه ها بسیار گسترده بوده است. برای نمونه در رای گیری برای اعتصاب اخیر، 92 درصد از اعضای اتحادیه سراسری معلمان به نفع اعتصاب رای دادند که این امر در 20 سال اخیر سابقه نداشته است.

در این میان اما حزب کارگر که در اپوزیسیون بسر می برد از اعتصاب حمایت نکرد و آن را نادرست دانست. توجیه حزب کارگر این بود که اعتصاب باعث می شود که دولت شکست برنامه های اقتصادی اش را به حساب اعتصاب و نا آرامی ها بگذارد.

اعتصاب روز 30 ژوئن در حالی بصورت گسترده به وقوع پیوست که دو اتحادیه دیگر یعنی Unite و Unison که به ترتیب از بزرگترین اتحادیه ها در بخش خدمات عمومی در انگلستان هستند در این اعتصاب شرکت نکردند. در صورت عقب نشستن دولت و یا تن ندادن به سازش توسط سران اتحادیه ها، انتظار می رود که این دو اتحادیه نیز در آینده به دیگر اتحادیه ها بپیوندند و اعتصاب عمومی در بخش دولتی را فرا بخوانند. هم اکنون برخی از رسانه های عمومی انگلستان از احتمال نارامی های گسترده و اعتصاب عمومی کارگران و کارمندان بخش خدمات عمومی در پاییز امسال خبر می دهند. دولت ائتلافی حاکم از چنین چشم اندازی سخت نگران است. اعضای دولت اینجا و آنجا می گویند که دولت قصد دارد با تصویب قانون جدید شرایط اعتصاب را سخت تر کند.

بنا به گزارش های رسمی، سال 2010 در تاریخ انگلستان سالی بود با کمترین تعداد اعتصاب ها. شواهد نشان می دهد که 2011 سال کاملاً متفاوتی با سال پیش است. در ماه مارس امسال 500 هزار نفر در لندن علیه سیاست ریاضت اقتصادی دولت یعنی علیه اخراج سازی های، کاهش بودجه های رفاهی و خدمات عمومی و کاهش دستمزد ها دست به تظاهرات زدند. اعتصاب 30 ژوئن از گسترده ترین اعتصاب های دهه های اخیر بوده است و پاییز احتمالاً پر تلاطم امسال نیز یک بار دیگر نشان خواهد داد که کارگران و کارمندان انگلستان حاضر نیستند که هزینه بحران سرمایه داری را بپردازند.

شورای همیستگی با مبارزات مردم ایران
اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران- واحد بریتانیا
سوم جولای ۲۰۱۱



